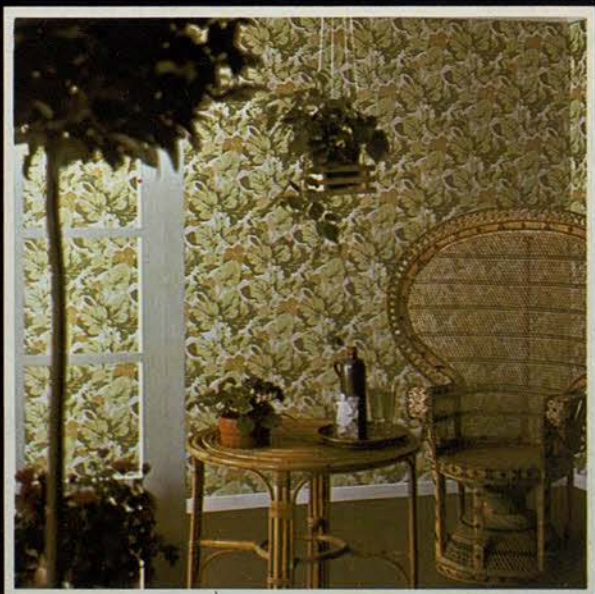

GUIA MUSICAL

1975-76
23

EXPO
EXPO

colowall

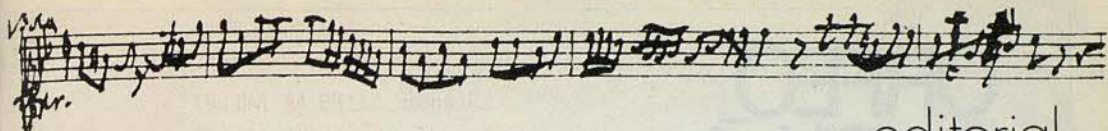

SARRIO

COMPANIA PAPELERA DE LEIZA, S.A.

Trofeo Internacional de la Industria 1975

UN LLIBRE SOBRE EL TEATRE MUSICAL A ESPANYA

Al segle passat Peña y Goñi, i en l'actual Deleito y Piñuela i Josep Subirà ens han donat des dels seus particulars punts de vista, perspectives parcials del fenomen del musical espanyol en relació amb l'escena, i de la seva problemàtica estètica i social. El primer, ens ha parlat de l'òpera i dels atzars inicials de la sarsuela i el segon, de les minúcies del «género chico» que anomena «Teatro por horas». Finalment, Subirà ens dona notícia dels principals esdeveniments operístics que han tingut per escenari els teatres madrilenys i barcelonins. Podríem parlar, també, dels estudis d'Artur Zabala sobre la vida teatral valenciana, però en definitiva no tractariem més que d'aspectes fragmentaris d'un mateix tema.

Ara, l'examen exhaustiu del teatre musical a Espanya, concretat als últims cent anys, l'ha emprès i consumat Antonio Fernández-Cid, un dels crítics més autoritzats i —per descomptat— més informats del país, en un llibre titulat «Cien años de teatro musical en España» (1875-1975) —Real Musical. Madrid, 1975—. Hom pot afirmar que en l'esmentat període no hi manca ni un nom, ni una figura, ni una obra substancial.

Fernández-Cid estructura el seu estudi en dos epígrafs bàsics; un dedicat a contemplar les principals produccions escèniques en totes les seves variants (òpera, sarsuela, sainet i revista, sense oblidar el ballet) i l'altre on es detallen els autors (compositors i lletristes)

i els intèrprets (m'atreveixo a afirmar que, a la llista que dona, no hi falta ni un nom) que s'han encarregat d'atorgar vida als personatges i a les peripècies teatrals per aquells ideades.

Cal remarcar, en la part central del llibre, el detall amb què examina l'itinerari vital i estètic dels compositors que amb les seves creacions han contribuït a crear la consciència musical i escènica espanyola en la qual destaquen —per la personalitat del seu perfil, i per sobre de totes les realitzacions— la sarsuela i les seves múltiples variants de les peces del «género chico» (sainets, passos, «entremeses», etc.).

Realment, el llibre de Fernández-Cid s'extén més enllà del lapse temporal a què diu cenyir-se. Es així que ens parla de la vida i obres de compositors com Vicenç Martín i Soler (que viu pràcticament al divuit), Ramon Carnicer i d'altres. Però aquesta extensió temporal és necessària i lògica perquè en molts supòsits representa l'antecedent i l'explicació de la situació del teatre musical espanyol al moment de començar la centúria examinada.

L'obra és de pes i completa i, encara que en general és més descriptiva que explicativa, és una peça imprescindible per a qui s'interessa pel que és i ha estat la nostra creació lírica.

MANUEL VALLS

ORFEO CATALÀ

Director: LLUÍS M. MILLET

Subdirector: LLUÍS MILLET

Audicions núms. 1.138 i 1.139

CONCERTS DEDICATS ALS SOCIS

I

MADRIGALS, CANÇONS I VILANESQUES DEL RENAISSAMENT

Em fas llanguir *
Lasciatemi morire
O bene mio *
O occhi, manza mia *
Matona mia cara *

CLAUDE DE SÉRMISY (1490-1562)
CLAUDIO MONTEVERDI (1567-1643)
ADRIAN WILLAERT (1480-1562)
ORLANDO DI LASSO (1530-1594)
ORLANDO DI LASSO (1530-1594)

POLIFONIA RELIGIOSA

Salve Montserratina
O vos omnes *
Motet núm. 6, "Lloeu el Senyor"
(a quatre veus mixtes i baix continu)

PAU CASALS
PAU CASALS
J. S. BACH (1685-1750)

II

La Reliquia (elegia per a cor mixt)

LLUÍS M.ª MILLET

CANÇONER POPULAR CATALÀ

La dama d'Aragó
Cançó del lladre
Matinet me'n llevo jo
De Mataró varèm venir
Sota el pont d'or
Au minyons que aneu pel món
No t'espantis, Alabau

LLUÍS MILLET
J. SANCHO MARRACO
EDUARD TOLDRA
EDUARD TOLDRA
EDUARD TOLDRA
EDUARD TOLDRA
EDUARD TOLDRA

La mort de l'escolà (poema coral)
El cant de la senyera

ANTONI NICOLAU
LLUÍS MILLET

* 1.ª audició per l'Orfeo Català

Dimecres, 9 de juny de 1976, a les 21 h.

Divendres, 11 de juny de 1976, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

NOTA IMPORTANT: Es totalment imprescindible que els socis canviïn les contrasenyes que els han estat enviades, per una localitat numerada per a un dels dos concerts anunciats, a partir del dia 1 de juny, de 5 a 9 del vespre, a les taquilles del Palau de la Música Catalana.

EL PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra
més representativa del Modernisme,
en una edició extraordinària i única,
documentada i profusament il·lustrada.

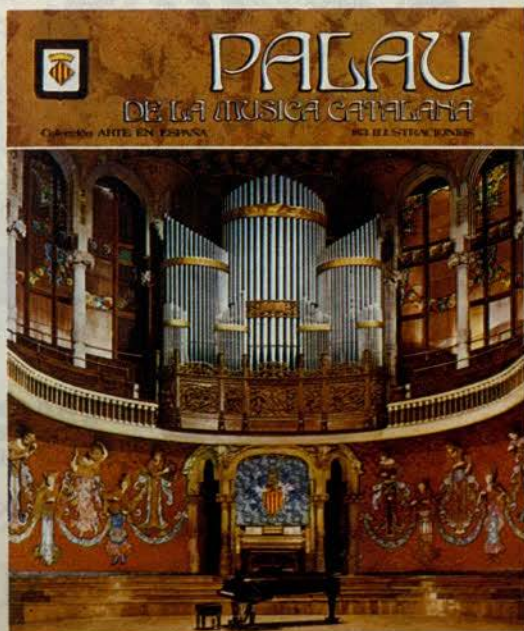
Una visió inèdita del Palau,
dins la col·lecció "Art a Espanya".

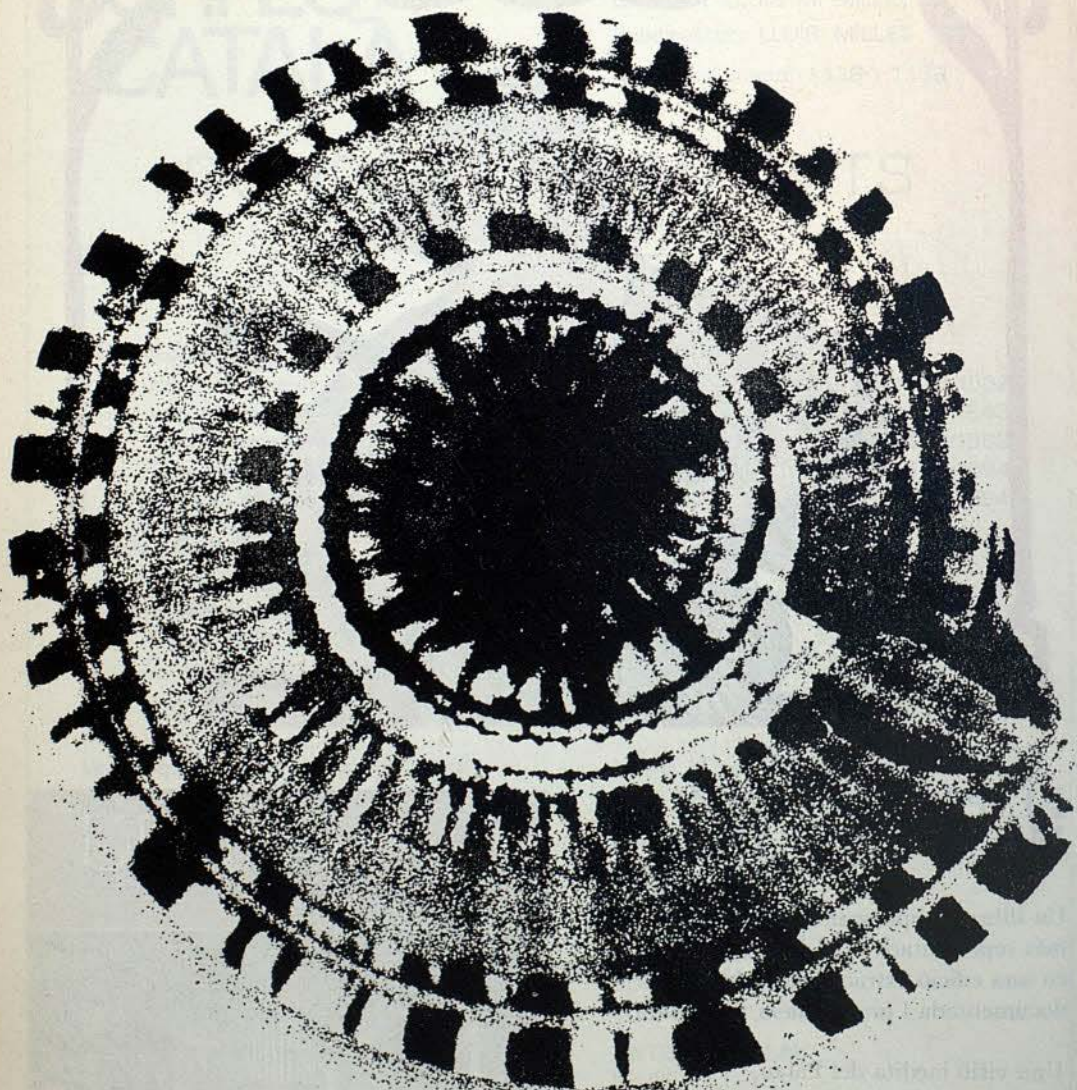
Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes:
català, castellà, francès, anglès i alemany.

130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al
"Servei d'Informació" del mateix Palau.

VIETA

és

ALTA FIDELITAT

concerts de la vida

MÚSICA A MADRID

MAIG

DIA 20

19.30 h. (Teatro Real). Jean-Pierre Rampal, flauta; Robert Veyron-Lacroix, clave. — 21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 22

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Mendi-Mendiyan» de Usandizaga.

DIA 26

21.30 (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

DIA 29

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «Otelo» de Verdi.

JUNY

DIA 7

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 9

21.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «L'or del Rhin» de Wagner.

DIA 16

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

DIA 18

20.30 h. (Teatro de La Zarzuela). «La Walkyria» de Wagner.

EUGENE ISTOMIN

Coneixíem la fama d'aquest extraordinari pianista, però no la qualitat directa del seu art, d'un so acurat, d'una tècnica sense cap crispament. Veient-lo i sentint-lo interpretar el quart concert de Beethoven, hom té la impressió que amanyaga el teclat fins i tot als moments en què el so ha de ser poderós, expressiu, ple... Ha produït entre el públic una gran impressió.

La seva esposa, Marta Montañez, m'introdueix al camerino dels artistes. En un francès fluid i còmode, s'expressa sense cap mena d'afectació.

—Sabem les seves activitats com a solista, però ens plauria que ens comentés la seva faceta d'interpret de música de cambra.

—M'hi vaig interessar després dels contactes inicials amb Pau Casals i Isaac Stern. De llavors data la formació del nostre trio (Stern-Rose-Istomin). Vàrem fer molta feina —de forma viva i agradable— sempre sota la direcció de Casals. L'any 1970 amb motiu de la commemoració beethoveniana vam interpretar tota la seva música per a trio i sonates. Vam donar concerts commemoratius a Londres, París, Nova York, Buenos Aires, Zuric... Actualment, les obligacions musicals de cadascun de nosaltres no ens permeten d'asajar regularment; però som conscients que tots hem de provar —sempre— la pròpia mesura. La rutina és perillosa. Personalment sempre sento que correm el risc de perdre l'espontaneïtat.

—Es la primera vegada que toca a Barcelona, oi? Quina impressió n'ha tret, tant de la nostra orquestra com del públic?

—Sí, és la primera vegada; i n'he refusat, d'anteriors ofertes, per qüestions d'ètica envers el mestre Casals. Fins que no he vist la situació de reconeixement públic —podríem dir-ne— del missatge de Pau Casals, no he volgut fer-ho. He de confessar-li que estic veritablement emocionat. Tant l'orquestra, amb en Ros Marbà al davant, com el públic, m'han donat proves més que suficients d'una qualitat i un judici molt elevat i madur. No serà, aquesta, la darrera vegada, li ho asseguro! Tant la meua esposa com jo sentim molt pro-

fundament la missió de continuar la tasca que Pau Casals duia a terme i volem que el seu missatge arribi a tot arreu, i molt més a Catalunya, la terra que ell estimava tant, que reverenciava i feia reverenciar per on anava. Voldríem que el més gran homenatge li fos dedicat aquí, a la seva terra, més que no a altres llocs del món que rivalitzen a preparar els actes més emotius en honor a la seva memòria.

Fa una breu pausa. Troba, per fi, els mots adients i segueix:

—Possiblement inclouríem aquí una actuació del Trio... potser, no ho sé del cert. Hauria de ser en unes circumstàncies especials que ja comencen a veure's, i potser en un futur no massa llunyà. Per a nosaltres no dubti que aquests concerts foren una mica, sols una mica, com un «arranjament de comptes» amb el mestre, la memòria del qual ens és viva i permanent. Mai no podrem acabar d'assimilar tot el que ens comunicava; en ell, mai una crítica no fou destructiva, al contrari: sempre una idea per a aclarir les nostres, sempre la seva bonhomia, la seva ajuda incondicional, sempre la porta oberta a tots... I Catalunya sempre present en ell i en totes les seves accions... Estic convençut que molta gent de Catalunya no saben prou el molt de què li són deutors, no com al millor violoncel·lista del món, sinó com a home, com a català... L'homenatge a Casals...!; tots els millors concertistes del món —Rostropovitx, Horowitz, Stern, etc.—, tots estarien disposats a deixar qualsevol compromís per venir aquí, si aquest homenatge es fés tal com ell mereix!

—Els actes d'homenatge ja s'anuncien arreu...

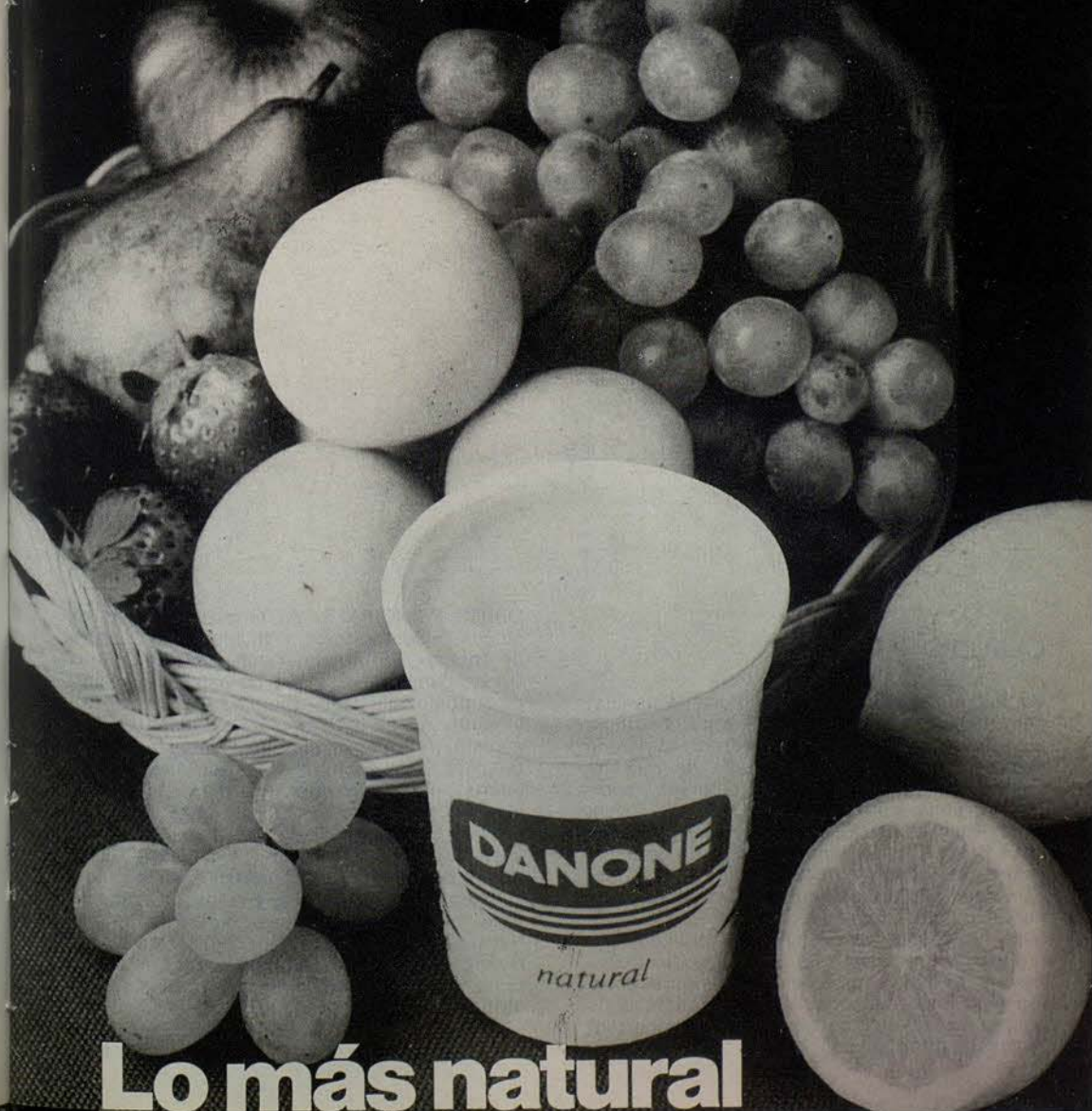
—Sí; aquest juliol ens trobarem altra vegada Stern, Rose i jo per tocar junts a Mèxic, Nova York, Puerto Rico, etc. Quina joia per a nosaltres fer-ho ara per a enaltir l'home que tantes coses ens va ensenyar en música i en humanitat!

Els ulls se li humitegen lleugerament. Resta silenciós. Respecto el seu curt silenci i el deixo.

M.ª TERESA GIMÉNEZ

El lado puro de la vida

La vida en la ciudad hace hoy más necesario que nunca el frescor natural de yoghourt DANONE. DANONE... puro y fresco... para que usted y los suyos se sientan, cada día, más cerca de la naturaleza.

Lo más natural

scherzo

sbiv al eb

CLAUDIO PRIETO

Va néixer a Muñeca de la Peña (Palencia) l'any 1934. Estudià a l'Escorial, Madrid i Roma amb Boris Porena, Bruno Maderna i Goffredo Petrassi. També realitzà estudis de musicologia amb Samuel Rubio. Ha obtingut importants premis, com el Nacional del SEU, Sindicat Nacional de l'Espectacle, Sebastián Durón i Premi del Centenari de Manuel de Falla. L'obra de Claudio Prieto, influïda inicialment pels seus estudis italians, evoluciona cap una postura molt independent i personal en la qual ha assolit un llenguatge autònom, de gran factura musical i un notable poder d'abstracció formal. L'obra de Prieto figura entre les més importants de l'actual moment compositiu espanyol i ha conegut una important expansió internacional.

OBRES PRINCIPALS: A) Orquestra: «Expressions», «Contrastos», «Nebulosa», «Catedral de Toledo», «Simfonia» (amb cor). B) Orquestra de cambra: «Concert de cambra», «Canto de Antonio Machado» (amb veu solista), «Moviments per a violí i conjunt de cambra», «Algamara», «Primera paraula», «Libertas-libertatis». C) Petit conjunt: «Quartet en un moviment», «Pezzi per quartetto d'archi», «Improvisació», «Oda XIV» (amb veu solista), «Quartet I», «Cercles», «El joc de la música», «Hechos de la Pasión» (amb veu solista), «Quartet II», «Proverbios y cantares» (per a quatre solistes vocals). D) Duos i solos: «Canciones para voz y piano», «Solo a solo» (flauta i guitarra), «Reflexos» (clarinet i cinta), «Suggeriment» (viola sola), «Joguines per a pianistes», «Fantasia per a violoncel i piano», «Amplituds» (veu i cinta magnètica), etc.

T. M.

pro musica

PATRONAT PRO MUSICA

XVIII Temporada Musical

Dos extraordinaris concerts de clausura

Dues úniques i extraordinàries audicions
per un dels conjunts més famosos i
cèlebres de l'actualitat

I MUSICI

Dilluns, 24 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

VIVALDI: Concert en si menor, op. 3 núm. 10, per a quatre violins, corda i continu (L'Estro Armonico).—Concert en do menor per a violoncel, corda i continu.—Concert en la menor, per a dos violins, corda i continu P. 28.

LES QUATRE ESTACIONS, OP. 8

Dimarts, 25 de maig de 1976, a les 21 h.

PROGRAMA

CORELLI: Concerto Grosso en re major, op. 6 núm. 4.—ALBINONI: Concert per a corda en sol menor, op. 10 núm. 4.—VIVALDI: Concert en sol major per a dos violins i dos violoncels.—MENDELSSOHN: Concert en re menor per a violí.—ROSSINI: Sonata en do major núm. 3 per a violí, violoncel i contrabaix.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

vida musical

LONDRES. — Pierre Boulez lliurà a Olivier Messiaen la Medalla d'Or de la Royal Philharmonic Society, després de l'estrena al Regne Unit de l'última obra d'aquest compositor titulada «Des canyons aux étoiles». També Oliver Messiaen ha estat nomenat Membre Honorari del Royal College of Music.

STUTTGART. — La Süddeutsche Rundfunk Stuttgart organitzà a finals de febrer, en el marc de la seva sèrie «Música del nostre temps», un «Festival Pierre Boulez». Es confrontaren obres de dos decennis de Boulez amb composicions de Debussy, Ravel, Stravinsky i Webern. La retrospectiva d'Stuttgart, segons el crític Manfred Gutscher, permet reconèixer que «Boulez, malgrat les variacions amb què procedeix en l'organització de la seva música, roman tenaçment ferm en els elements bàsics que han caracteritzat sempre el seu art. El mateix que —en la seva creació— una obra brolla de l'altra, avui Boulez es presenta davant nostre com a protagonista d'una ben entesa unió de tradició i progrés».

REPUBLICA FEDERAL ALEMANYA. — Una investigació sobre «La situació del cant a la República Federal d'Alemanya», dirigida pel professor Ernst Klusen, Director de l'Institut de Música Popular de l'Escola Superior de Pedagogia a Renania, ha ofert resultats inesperats: no menys del 90 % dels ciutadans federals canta sovint o ocasionalment; i no cants de moda, sinó els tan freqüentment considerats extingits cants populars. L'objectiu

de la investigació, en la qual hi han participat unes 40 Escoles Superiors de Música, Universitats i Escoles Pedagògiques Superiors, era comprovar la importància que té encara el cant d'aficionats en grups i fornir així dades concretes en lloc de suposicions sobre l'existència del cant popular. S'interrogaren unes 1.500 persones de tots els Länder de la Federació sobre llurs costums en el cant, excloent de la investigació les associacions de cant. El 28'9 % dels interrogats manifestà cantar amb molta freqüència, el 64'7% en ocasions, els joves més que les persones grans, en la gran ciutat més que en el camp. La majoria coneixia entre 20 i 50 cançons —en conjunt se citaren 4.000 títols—, les dones més que els homes, els joves més que els grans. Especialment prefereixen encara els cants senzills del segle XIX; els continguts preferits són: la natura, Déu, passeigs pel camp i amor. S'escolta la cançó de moda, però, en general, tal com indiquen els investigadors, aquesta cançó no es presta al cant espontani. La majoria de les cançons s'aprenen entre els 10 i 18 anys; el lloc més important on s'aprenen és l'escola on, com manifestà Klusen, es canta molt menys que en reunions socials.

BLOIS. — Del 2 de juliol al 10 de setembre se celebraran els actes que configuren l'«Eté Musical 1976». Hi participaran l'Orquestra de Cambra Jean-François Paillard, el Quartet Instrumental de París, el Trio Nordmann i l'Ensemble Guillaume de Machaut. Informacions: «Syndicat d'Initiative, 3 Avenue Jean-Laigret, 41000 Blois.»

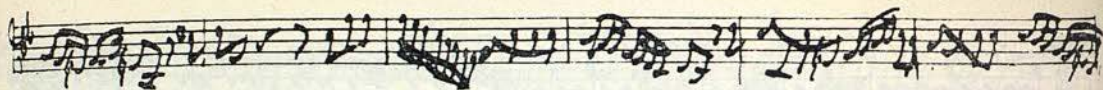
música 76

GRANADA. — Del 24 de juny al 7 de juliol se celebrarà el XXV Festival Internacional de Música i Dansa. Hi intervindran —entre altres— l'Orquestra de la Ràdio d'Stuttgart (Dir.: Sergiu Celibidache), el pianista Manuel Carra, la soprano Maria Oran (acompanyada al piano per Miguel Zanetti), l Musici, l'organista Jean Boyer, l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya (Dirs.: Luís Antonio García Navarro i Antoni Ros Marbà), l'Orquestra Simfònica de RTVE (Dirs.: Odon Alonso i Enrique García Asensio), l'organista M. Torrent i el trompetista J. Espigolé, l'Agrupació Espanyola de Cambra (Dir.: Odon Alonso) i el Ballet de Wallonie. Aerojet Express —amb la col·laboració de Fòrum Musical— ha organitzat un viatge per assistir a aquesta edició del Festival de Granada.

BONN. — La Presidència de la Unió Musical Escolar Europea (EMU) ha propugnat, en ocasió de la seva reunió a Bonn, la creació d'associacions entre ciutats, que facin possible un estret contacte de mestres i deixebles d'escoles de música. Aquest estiu es portarà a terme un primer «Music-Camp» europeu de la EMU, per a infants i joves, a la ciutat iugoslava de Groznan. La reunió de Bonn palesa clarament que ja ha estat iniciada una intensa col·laboració entre les escoles de música. En el Congrés Mundial d'Educació Musical que se celebrarà a Montreux, Suïssa, el proper mes de juliol, la EMU presentarà una sèrie de propostes de política cultural per recolzar i millorar la posició de les escoles de música en un modern Estat cultural.

JOSÉ LUIS LOPÁTEGUI. — Després d'una sèrie de concerts i «master classes» per Estats Units, José Luis Lopátegui donà un extraordinari recital de guitarra a l'Alice Tully Hall, del Lincoln Center de Nova York; en programa, obres de Pisador, Mudarra, Narváez, Falla, Albéniz, Ruiz-Pipó, Lauro, Villalobos i Brouwer. A l'endemà del seu esplèndid recital, José Luis Lopátegui inicià el «III Curs de Guitarra de Nova York» que en aquesta edició tingué lloc a l'Institut d'Espanya.

HERTOGENBOSCH. — Del 28 d'agost al 8 de setembre tindrà lloc el XXIII Concurs Internacional de Cant, les principals bases del qual són les indicades a continuació: 1) Poden participar al certamen els cantants d'ambdós sexes de totes les nacionalitats, nascuts després del 31 de desembre de 1943. 2) Data límit d'inscripció: 15 de juliol de 1976. 3) Cada candidat ha d'enviar al comitè organitzador un breu curriculum. 4) La direcció del concurs posarà diversos pianistes acompanyants a disposició dels candidats, els quals poden aportar —si ho volen— un acompanyant que els sigui habitual. 5) El concursant haurà d'estructurar el seu programa de manera que no sobrepassi els quinze minuts de durada. 6) El Jurat serà integrat per Manus Willemsen, Frederic Anspach, Kim Borg, Giorgio Favaretto, Thomas Hemsley, Erna Spoorenberg, Hertha Töpper i Ilya Yossifov; la seva decisió serà inapel·lable. Per informacions: «Stichting's Hertogenbosch Muziekstad. Hôtel de ville s'Hertogenbosch, Holanda.»

segle xx

STUTT GART. — A invitació del Württembergische Staatstheater, ha estat escenificada pel seu autor —Hans Werner Henze— l'òpera «Boulevard Solitude», estrenada a Hannover el 1952. En anys propers, el mateix conjunt de l'Òpera d'Stuttgart vol presentar sota la direcció del compositor la major part de l'obra escènica de Henze en diverses versions representatives.

NIÇA. — En dues etapes (1-24 juliol; 26 juliol-15 agost) tindrà lloc una nova edició de l'Acadèmia Internacional d'Estiu dedicada a la Música, Teatre, Dansa, Arts Plàstiques i Llengua Francesa. La modalitat corresponent a la Música constarà de les especialitats i professors següents: Direcció d'Orquestra (Pierre Dervaux, Fernand Ouattrocchi), Composició Musical (Tony Aubin), Història de la Música (Jacques Chailley), Piano (Jeanne-Marie Darré, Pierre Sancan, Gabriel Tacchino), Guitarra (Alexandre Lagoya), Arpa (Lily Laskine, Jacqueline Borot), Violí (Maurice Raskin, Christian Ferras), Viola (Colette Lequien), Violoncel (Maurice Gendron, Bernard Michelin, Paul Tortelier), Contrabaix (Pierre Hellouin), Flauta (Jean-Pierre Rampal, Maxence Larrieu, Alain Marion, Andras Adorjan), Oboè (Pierre Pierlot), Clarinet (Jacques Lancelot, Walter Boeykens), Fagot (Michel Denize), Trompa (Georges Barboteu, Jacky Magnardi), Trompeta (Pierre Thibaud, Louis Menardi), Trombó

(Jean Douay), Saxofon (Daniel Deffayet), Cant (Maria Braneze, Mady Mesplé, Dr. Emmie Sittner, Mathias Vogel), Teatre Líric (Jean Giraudau, Georges Hirsch), Música de Cambra (Jeanne Marie Darré, Jacques Lancelot, Pierre Pasquier, Alfred Loewenguth, Joseph Calvet, Walter Boeykens). Per a tota mena d'informació (drets d'inscripció, obres en estudi, allotjament, etc.) els interessats poden adreçar-se al secretariat de l'Acadèmia (24, Bd. de Cimiez, 06000 Nice).

ANTWERPEN. — El Ministeri de Cultura Belga organitza —en col·laboració amb el Conservatori Reial de Música d'Antwerpen— un curs internacional d'estiu de piano, professorat per François Glorieux. El nivell artístic i tècnic dels participants ha d'ésser equivalent a un primer premi atorgat per un Conservatori o Escola Superior de Música. Informacions: «Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium, Desguinlei 25, B-2000 Antwerpen.»

FORTE DEI MARMI. — Del 16 d'agost al 4 de setembre se celebraran cursos especialitzats de piano, guitarra clàssica i anàlisi musical, a càrrec —respectivament— de Marco Vavolo, Roberto Frosali i Giangiacomo Miari. Informacions: «Vacanze Musicali Estive a Forte dei Marmi, Palazzo Comunale, 55042 Forte dei Marmi.»

NOVO MUSICA

Venda de

- Pianos PLEYEL, SCHIMMEL, ERARD, KAWAI, ZENDER, etc.
- Orgues HAMMOND.
- Instruments, partitures i sistemes musicals.
- ALTA FIDELITAT (HIFI)

FACILITATS DE PAGAMENT

auditori

NOVO MUSICA

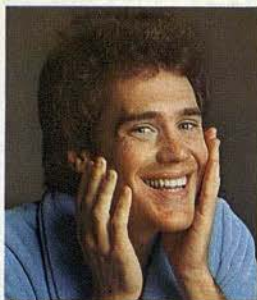
Concerts, recitals, dissertacions musicals... (Per a invitacions, demani'ns informació)

CABINES insonoritzades per a l'estudi del piano.

HAMMOND estudi- classes cada dia.

Ensenyament fàcil de l'orgue o del piano, amb professorat especialitzat.

Mestre Nicolau, 21 - BARCELONA-6 - Tels. 228 52 94 - 217 41 64

Indispensable en su plan diario

Después del afeitado
es preciso incluir la acción
de un masaje con base científica,
que regenere y tonifique su cutis
duramente castigado.

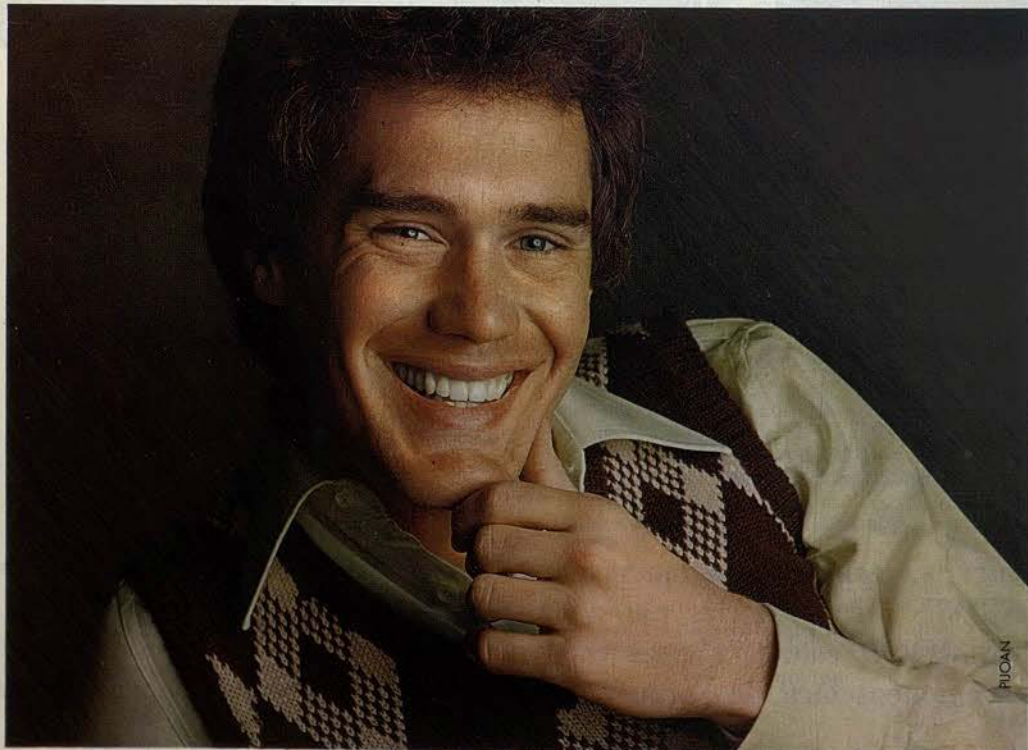

Sólo un masaje fresco,
y virilmente perfumado,
proporcionará a su rostro
el aspecto atractivo y dinámico
que predispone al éxito.

Floïd
punto final del afeitado

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. Barcelona/Milán/Oslo/París/New York

discos

J. MASSENET: «La Navarraise». Lucia Popp, Alain Vanzo, Gérard Souzay, Vicente Sardineiro, Michel Sénéchal, Claude Méloni. Ambrosian Opera Chorus. Orquesta Sinfónica de Londres. Dir.: Antonio da Almeida. CBS S 73403.

Pocs (per utilitzar un quantitatiu vague i que no compromet massa) són els que coneixen l'existència de l'òpera «La Navarraise», de Jules Massenet, estrenada al Covent Garden de Londres l'any 1894 i... del tot oblidada posteriorment. L'èxit de Manon, de Werther o de Thaïs, eclipsen totalment altres produccions per al teatre del músic francès, del qual Debussy podia dir que «la seva influència és claríssima en la música contemporània...». Aquí, una vegada més, veiem clar la caducitat de conceptes com influència o contemporani. Tant és així que el temps i les circumstàncies concurrents ja s'ocupen de destriar influències i d'eclipsar protagonismes. La música no escapa, en definitiva, a aquesta llei natural.

Però més que la raresa que pot ostentar una òpera semblant, ens ha semblat d'interès remarcar-ne, ara, la primera gravació mundial que ha portat a terme el director portuguès Antonio da Almeida amb un bon equip de solistes. Així, i no d'altra manera, hem d'entendre la contribució al coneixement de la música, d'èpoques concretes o d'autors determinats, que ens aporta la comesa discogràfica. Això és el que pretenem de recalcar, amb independència del valor intrínsec de l'obra, tot i que aquest no és pas del tot indiferent.

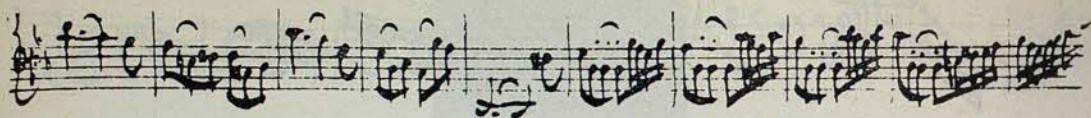
La motivació —dins el més pur verisme francès— és un episodi de la revolta carlina a Bilbao després del pronunciament militar que portà a la corona d'Espanya el rei Alfons XII. El tema és convertit, després de tot, en un cant líric damunt la trama dramàtica. Així ho exigia el públic de l'època i així ho entengué la inspiració de Massenet.

La versió és prou digna per a tenir un interès propi que no li vingui d'altres circumstàncies. I si bé pot interessar més al preocupat per l'evolució i aportació del teatre musical, no hi ha dubte que aprofundeix en la comprensió de l'autor de Mancn.

F. SCHUBERT: Impromptus. Christoph Eschenbach, piano. DEUTSCHE GRAMMOPHON. 2530 633.

La personalitat humana de Schubert ha estat falsejada, sovint, o presentada de manera molt desfigurada del que realment fou en la seva vida quotidiana: «Heus ací com passen els meus dies: sense alegria i sense amics...» A través del seu diari i, sobretot, aprofundint en la seva obra musical és possible de reconstruir la vida d'aquest poeta de la música que fou Franz-Peter Schubert. «Ningú no comprèn —escriu al seu diari— el dolor d'altri, ningú no s'identifica amb les alegries dels qui ens envolten. Creus que camines unit a un altre ésser i només vas al seu costat. Quin martiri per a aquell qui ho percep! Les meves obres musicals són filles del meu cervell i de les meves penes i les engendrades en la tristesa més amarga són les que més alegren el món...»

És evident que no podem generalitzar sobre l'obra que pretenem de comprendre: cal, abans de tot, identificar-se amb el personatge, el seu pensament, el seu estat d'esperit, les circumstàncies que determinen uns sentiments expressats en música. Aquesta és, potser, la missió primordial de l'interpret quan pretén de coordinar la personalitat pròpia (això sí!) amb la del compositor que interpreta. Una consideració semblant és evident i instintiva en el cas del pianista Christoph Eschenbach com a intèrpret ideal de l'obra pianística de Schubert. És una llàstima que circumstàncies més aviat disgregants que convergents no hagin fet possible, encara, la presència del jove intèrpret entre nosaltres. Els qui l'hem sentit directament o seguim la seva discografia podem convenir segurament a veure-hi una personalitat interessant de la interpretació. Tot i les limitacions personals i característiques de cada pianista, aporta un mecanisme dúctil i una sensibilitat aptes i ideals per a les versions dels vuit Impromptus de Schubert (op. 90 i 142) que fan del tot aconsellable l'audició d'aquest disc. — A. S.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
MAIG		
20, dijous 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Dimitri Bashkirov, piano. Obres de Williamson, Mozart, Brahms. (Patronat Pro Música.)
21, divendres 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Witold Rowicki. Silvia Marcovici, violí. Obres de Txaikowsky. (Patronat Pro Música.)
22, dissabte 22 h.	Palau	Festa de Maig de les Lletres Catalanes. (Omnium Cultural.)
23, diumenge 18 h.	Reial Cercle Artístic	Orfeó Manresà. Dir.: Agustí Coll.
21 h.	Palau	Conservatori Superior Municipal de Música. Concert de clausura del curs 1975/76.
24, dilluns 20 h.	Novomúsica	M.ª Carme Talleda, piano. Obres de Bach, Haydn, Schumann, Bartók.
21 h.	Palau	I Musici. Obres de Vivaldi. (Patronat Pro Música.)
22.15 h.	St. Felip Neri	Cor Madrigal: Dir.: Manuel Cabero.
25, dimarts 20 h.	Novomúsica	Francesca Callao, soprano. Mercè Torrents, piano. Obres de M. Torrents.
21 h.	Palau	I Musici. Obres de Corelli, Albinoni, Vivaldi, Mendelssohn, Rossini. (Patronat Pro Música.)
26, dimecres 21 h.	Palau	Nova Troba Cubana.
22.15 h.	St. Felip Neri	Cor Montserrat. Dir.: Joan Casals. Obres de Victoria, Mendelssohn, Mozart, Haendel, Kodaly, Codina.
27, dijous 21 h.	Palau	Orquestra Simfònica d'Hamburg. Dir.: Heribert Beissel. Obres de Mozart, Schubert, Brahms. (Associació de Cultura Musical.)
29, dissabte 22.30 h.	Tinell	Orfeó Atlàntida. Dir.: Antoni Coll.
31, dilluns 20 h.	Novomúsica	Coral Carmina. Obres de Fletxa, Brudieu, Cererols, Taltabull, Blancafort, Homs, Soler.
22.15 h.	St. Felip Neri	Montserrat Torrent, orgue. Jaume Espigolé, trompeta. Obres de Cabezón, Cabanilles, Storace, Couperin, Stradella, Gervaise, Purcell.

TEMPORADA 1975-76 - 20 maig 1976 - Núm. 22 - Edició de 15.000 exemplars.

Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.ª, 1.ª, B - Tel. 317 99 82/28 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.ª, 1.ª, C - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes

© MMLB - Banco de Bilbao 733, A.B.E.N. 0316/12

El Banco de la Plaza Cataluña

Parfum Madame Rochas

PARIS

